

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Beneficia Vetera Et Nova, Divæ Virginis Dittelbacensis

Sang, Eucharius

Wirceburgi, 1607

Capvt XXI. Vir è carcere se subducens, compedes Dettelbacensi imagini
dat & dicat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64129](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64129)

Psalm. 3.

ex argento auroque confecta. Gratissimè accipit eorum Dominus, qualiacunque sint dona, nec exigua, nec vilia dedignatur. Benefactori suo acclamet ita curatus. Dormiui & somnum capui, sanus exsurrexi, quia Dominus suscepit me.

CAPVT XXI.

Vir è carcere se subducens, compedes Dettelbacensi imagini dat & dicat.

Nno M. DC. II. in opido Kitzinga, Caspar Braun, lanus opificio, turpem, captus obscena voluptate, libidinem exercet: sua non contentus coniuge, rem etiam cum illius sorore habet, seque adulterio & incestu polluit. Facinus, vbi Magistratui innotuit, imperatur apparitoribus, hominem impurum & scelestum quarant, inuentumque in turrim conijciant, luce & communi hominum conuictu indignum. Magna cura cuncta fiunt. inuento, compedes iniiciuntur nè elabatur, quod haud rarò moluntur extremo supplicio afficiendi. Cauetur etiam, ne vllum, quo sibi effugium paret, habeat instrumentum. Miser, desperata apud homines salute, quid agat aliud, quàm vt eam, à Numine precetur. DEVM ergò, vt liberetur, supplex rogat. Nun-

cupat

cupat & votum, si à vinculis solutus, carceris squalores, capitisque supplicium imminens euadat, se in Mariano Domicilio DEVM & Diuam veneraturum. Qui nullius vult mortē peccatoris, adest huius etiā votis ac suspirijs. Cubiculi, in quo hærebat vinctus, porta reſeratur, & compedes soluuntur. Lima aut ferro, quis affirmarit? cū supplicium capitis promeriti, ad induſium vsque, nè quid huiusmodi apud illos sit, plerumque excutiantur. Vt vt sit, vinculis solutis, elabendi occasionem, sibi diuinitus datam, nequaquā cogitabat negligendam. Confestim fune è stramine parato, de carceris fenestra se demittit. Liber, lætus ad Sacellum dudum optatum properat, summas DEO, ipsiusque Parenti, dicit gratias. Ne manu vacua compareat, quod sedulo cauent accedentes, donum offert. Vestem nè expectes, à paupere auream, Attalicam, aut Damasce-
nam. Non simulacrum argenteum, aut monile pretiosum. Funem ipsum stramineum, compedes suos ac vincula dono dat; non tam sceleris quondam admissi, quàm hominis à supplicio seruati, testes indubitatos, & indices. Nè quoque salus & incolumitas sibi, per Dei matrem, impetrata, ciues suos deinceps lateat, ipsis nunciari curat; compedes, & funem salutis suæ instrumentum, in templo Dettelbacensi è tholo suspensa; veraque à se narrari, quemuis comperturum, si eo veniat. Veniunt; vident non pauci, stupent, abeunt. Abiremus & nos, ab hoc beneficio, subiuncturi nouum; nisi dubitatio vincula obstaret, iam fortè, quorundam animis

imprensa. Vero simile non esse, DEVM Diuam-
 que, facinorosis opitulari, vt vinculis expediti,
 impunè abeant, omnemque pœnam effugiant, sce-
 leribus ipsorum debitam, & ab Iustitiæ ministris
 iam destinatam. Non sic est; cum enim commu-
 nis omnium sit parens & custos, homines, etiam
 omnis generis, benignè respicit & iuuat, suæque be-
 nignitatis ac opis vult esse participes. Accedit; ho-
 minem, de quo nunc sermo, carcere quidem solu-
 tum, magnam nihilominus, diebus, quin etiam
 horis, momentisque panè singulis, sustinere pœ-
 nam. Exul est, vt habet fama, vagus & profugus,
 nulloque certo loco subsistit; sed huc illuc perer-
 rans, hominumque conspectum fugiens, sat mise-
 ram ducit vitam. Cæterum; sic nullum, inquires,
 ipsi, aut profectò exiguum admodum beneficium,
 à DEO per matrem suam fuisse præstitum. Absit
 sic cogitare. Mortem effugisse, vxori, liberis, & vni-
 uersæ familiæ ignominiosam, multumque probro-
 sam, non vulgare donum; longiorem item vitam
 impetrasse, quo peccatum, eheu grandè fatis, con-
 digna pœna eluatur.

Sic Trib.

Dei para; vinc̄tos quoque sua sub tutela habeat,
 & patrociniò. Eius verò beneficio à vinculis libera-
 ti, æternùm sint grati. Egregiè hoc præstitit annis
 abhinc centum, Valentinus Waldtsacks; qui à car-
 cere, à vinculis expeditus, cereum votiuum vastæ
 magnitudinis (centum pondo) in Sacello Ma-
 riano, DEI Matri consecrauit.

CA-